

lige felter med venstrefløjen, vil De Konservative ikke lave nogen form for aftale, og så vil De Konservative stemme mod finansloven ved tredjebehandlingen?

Jeg synes, det er vigtigt at få den klarhed i debatten, for der var en understregning i Den Konservative tale: De Konservative vil ikke. Og når De Konservative virkelig ikke vil, hvad betyder det så?

(Kort bemærkning).

Bjørn Elmquist (RV):

Jeg er svær at ryste, men jeg må sige, at jeg var noget rystet over fru Pia Kjærsgaards, undskyld, fru Pia Christmas-Møllers – ja, hvad hjertet er fuldt af, flyder munden ikke over med – beskrivelse af situationen på danske gader og stræder.

Når det bliver sagt fra Folketingets talerstol af et ansvarligt partis ordfører, at folk skulle være bange for at gå på gader og stræder, bidrager man til den frygt og angst. Naturligvis og selvsagt er der tildragelser på gader og stræder, men der er langt derfra og til at tegne sådan et billede.

Mit ærinde har også noget med loyalitet at gøre. Vi har et politiforlig, og Det Konservative Folkeparti er forligsparti dér, og hvis et forligsparti beder om forhandlinger, siger de andre partier ja, og så går vi til forhandlinger. Derfor er vi i regeringen mellem regeringspartierne ved at forberede en intern position på det, og så kommer forhandlingerne.

Men jeg kan forstå, at Det Konservative Folkeparti allerede har bundet sig til anden side. Der er faktisk fremlagt et fælles forslag fra Venstre og De Konservative, hvor man allerede siger, hvad det skal ende med, og Venstre er i den sammenhæng et ikkeforligsparti. Er det ikke tæt på forligsbrud?

(Kort bemærkning).

Pia Christmas-Møller (KF):

Jeg kan godt forstå, at hr. Jes Lunde går op i, hvad Det Konservative Folkeparti siger, for man kan jo regne med, hvad vi siger.

Vi siger, at vi ikke vil være med til skatte- og afgiftsstigninger. Det står fast. Det ville vi ikke i foråret, det ville vi heller ikke, da vi skulle forhandle peanutforliget, og vi vil heller ikke være med til skatte- og afgiftsstigninger i forbindelse med finanslovforhandlingerne for 1998. Regeringen skal ikke regne med os, når det drejer sig om at udmønte 800 mio. kr. på forskellige afgif-

ter eller andre skattestigninger. Det melder vi klart, og vi kan lige så godt gøre det fra starten, for sådan bliver det.

Regeringen skal heller ikke regne med os, hvis man forestiller sig et forhandlingsforløb, hvor vi kan levere alle besparelserne, og så kan SF og Enhedslisten og deres hovedbestyrelse osv. være med til at dele en masse gaver ud. Sådan spiller vores klaver ikke.

Det indebærer ikke, at Det Konservative Folkeparti fuldstændig vil afstå fra at søge løsninger på nogle områder, hvis regeringen samtidig på andre områder søger løsninger med venstrefløjenspartierne. Det må vi vurdere, når vi ser de konkrete emner, der ligger på bordet. Det er klart.

Det siger sig selv, at det samlede billede, som må foreligge efter behandlingen af ændringsforslagene i december, vil være afgørende for vores samlede vurdering af finansloven. Sådan er det nu. Sådan var det i fjor. Sådan har det altid været.

Hr. Jes Lunde kan være helt tryk. Vi forholder os til det, der ligger på bordet, men han skal ikke regne med, at vi finansierer hans julegaver.

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Jeg synes, det er godt, når partier har principper. Omvendt glæder jeg mig også over, at man ikke er fanatisk i forhold til de principper, man har, og det vil jeg glæde mig over, selv om vi lige har hørt fru Pia Christmas-Møller sige, at sådan noget som skatter og afgifter bidrager man ikke til under nogen forhold.

Derfor gør jeg fru Pia Christmas-Møller opmærksom på, at den forhøjelse af arbejdsmarkedsbidraget eller bruttoskatten, hvad vi nu kalder det, hvor den ene pct. i 1998 går ind på ATP-opsparingen, tæller fuldt og helt med, når vi opgør det danske skattetryk.

Det er måske en meget god illustration af det lille figenblad, man har forsøgt at dække sig bag ved at sige, at regeringen spillede ud med en skat, men det har Venstre og De Konservative forhindret. Det kan godt være, at det lyder smukt i forsamlinger i Venstre og blandt De Konservative, men det har ikke mange realiteter i sig, vil jeg sige til fru Pia Christmas-Møller.

(Kort bemærkning).

Jes Lunde (SF):

Jeg kan nu forstå, at fortolkningen af det stærke konservative »vi vil ikke« betyder: Vi vil ikke